

ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ¹

ΠΟΙΝΑΙ ΕΝ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑ

ΒΕΒΑΙΩΣ καὶ αἱ ποιναὶ χαρακτηρίζουσι τὴν κατάστασιν τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς ἣν εὐρίσκεται λαός τις, ὅπως καὶ ἡ μεγάλη κατανάλωσις τοῦ σάπωνος, ἥτις γίνεται εἰς τὴν γείτονα ἡμῶν ἐπικράτειαν, δεικνύει τὸν πρὸς τὴν καθαριότητα ζῆλον τῶν τούρκων, καὶ ἐπομένως τὸν βαθμὸν τῆς ἐξευγενίσεως τῶν ἡθῶν αὐτῶν! Τὰ πάντα σχετικᾶ, τὰ πάντα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ ἀδαμάστου ἐγὼ καὶ τοῦ ἐνστίκτου τῆς συντηρήσεως γίνονται πάντοτε καὶ ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ μὴ ἀπαιτῶμεθ ἐκ τῶν σφισμάτων. Πολλὰ δυνάμεθα οἱ Εὐρωπαῖοι ἡμεῖς νὰ διδαχθῶμεν ἐκ τῶν οὕτω δὴ καλουμένων ἀπολιτίτων λαῶν τῆς σήμερον.

Οἱ ἄγαν εὐαίσθητοι τὴν καρδίαν ποινικολογοὶ ὁμολογοῦσι μὲν, ὅτι αἱ ποιναὶ εἰσιν ἀναγκαῖαι τῇ πολιτείᾳ, φρίττουσιν ὅμως πρὸς τῆς ἐκτελέσεως τοιοῦτον καὶ συμβουλεύουσι τοιαύτην περιποίησιν πρὸς τοὺς ἐνόχους, ὥστε ἐπ' ἐσχάτων προεκκλέσαν ζωηροτάτην ἀντιδράσιν παρ' ἄλλων, οὔτινες ἀνέκραξαν ἀρκεῖ!

Δὲν πρόκειται νὰ συζητήσωμεν, ἂν πρέπη νὰ ὑπάρχωσι ποιναὶ, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ θανάτου, ἐν τῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ αἰῶνι, ἢ οὐχί. διότι τὸ τοιοῦτον δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἡμετέραν δικαιοδοσίαν, οὐδὲ νὰ συζητήσωμεν ἐπίσης, ἂν αἱ ποιναὶ σωφρονίζουσιν ἢ οὐχί τοὺς ἀμαρτάνοντας. Ταῦτα ὁ χρόνος θέλει λύει ἐκάστοτε διαφοροτρόπως, διότι εἶνε ζητήματα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας.

Ἐκθέτομεν ἐνταῦθα τὰς ἐν χρῆσει σήμερον ποινὰς ἐν τῇ φίλῃ Αἰθιοπίᾳ ἀπλῶς, ἀφίνοντες τὴν σύγκρισιν αὐτῶν πρὸς τὰς τῶν ἄλλων λαῶν τῶν διαφόρων ἐποχῶν ταῖς εἰδικαῖς ποινικολόγοις· αὐτοῖς ἐπίσης ἀφίνομεν καὶ τὴν ἐξαγωγήν τῶν διαφόρων συμπερασμάτων.

Αἱ ἐν χρῆσει ἐκεῖ ποιναὶ δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς ποινὰς κατὰ τῆς ζωῆς, τοῦ σώματος, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς περιουσίας:

Α' Ποινὴ κατὰ τῆς Ζωῆς.

Καταδικασθέντος τινὸς εἰς θάνατον παρὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος, ὅστις εἶνε καὶ ὁ ἀνώτατος δικαστικὸς ἄρχων, ἡ ποινὴ ἐκτελεῖται ἀμέσως μακρὰν ὀλίγον τοῦ τόπου, ὅπου, πάντοτε ἐν ὑπὸ κρηφῷ, ἔχει καταρτισθῆ καὶ ἐξακολουθεῖ δικάζον ἄλλους τὸ ἀνώτατον ἐκεῖνο δικαστήριον, τοῦ

1. Ὁ ἀξιότιμος φίλος καὶ διακεκριμένος ἐπιστήμων κ. Ν. Παρίσις, ὁ τὸσον ἐπιτυχῶς συνδέσας τὸ ὄνομα αὐτοῦ πρὸς τὴν εὐτυχῆ ἐκπλήρωσιν ἐγενοῦς ἀποστολῆς. λίαν προθύμως ἀφιέρωσε διὰ τὰς σελίδας τοῦ παρόντος τόμου τῆς II. Στιγὰς τὸ ἀνωτέρω δημοσιευόμενον ἱκανῶς ἐνδιαφέρον καὶ ὅλως ἀνέκδοτον κεφάλαιον ἐκ τῶν τόσων ὡραίων αὐτοῦ Αἰθιοπικῶν ἀναμνήσεων, ὧν ἄλλα μέρη ἐδημοσίευσαν πολλὰ τῶν παρ' ἡμῖν ἡμερησίων φύλλων.

ὁποίου προεδρεύει ὁ Βασιλεὺς μεταξύ δώδεκα δικαστῶν, ἐχόντων ὑπ' ὄψει καὶ γραπτούς τινες νόμους, τινὰς τῶν ὁποίων δὲν δύναται οὐδ' αὐτὸς ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ. *Δῆμιοι ὠρισμένοι* δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ· ὁ Βασιλεὺς ἀπαγγέλλει τὸ *παράλαβετέ τον*, καὶ ἀμέσως ὁ φρουράρχος τοῦ βασιλείως παραλαμβάνει τὸν καταδικασθέντα οὕτως εἰς θάνατον, παραδίδει αὐτὸν εἰς κατώτερον ἄλλον ἀξιωματικόν, ὅστις διὰ τῶν πικρατυχόντων στρατιωτῶν αὐτοῦ ὀδηγεῖ εἰς τὸν πρὸς ἐν ὄρον τὸν μέλλοντα νὰ θανατωθῇ, μάλιστα ἐπικαλούμενον τὸ ἔλεος τοῦ Αὐτοκράτορος ἂν φανερῶς ἀπεδείχθῃ διὰ μαρτύρων ἢ ἐντολή, ἢ ἂν διὰ μαρτύρων δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἢ ἀβωότης. Σπανιώτατα ἢ ποιῆν τὸ θάνατον μετατρέπεται εἰς ποινήν κατὰ τοῦ σώματος, ἢ τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς περιουσίας παρὰ τοῦ βασιλείως, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἂν συνεναίνωσιν οἱ ἐνάγοντες συγγενεῖς τοῦ παθόντος. Οἱ συγγενεῖς οὗτοι δύνανται νὰ ζητήσωσιν ὅπως ἡ ποινή ἐκτελεσθῇ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων. Εἶδον αὐτὸς ἐγὼ γυναῖκα, ἣτις διὰ λίθων κατεσυνέτριψε τὴν κεφαλὴν τοῦ φονεῶς τοῦ συζύγου αὐτῆς, διὰ λίθου φονευθέντος. Ἄλλὰ καὶ διὰ χρημάτων οὐχὶ σπανίως ἐξαγοραζει τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ καταδικασθεὶς, ἂν συστήσῃ τὸ τοιοῦτον ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ παθόντος καὶ οὗτοι συνεναίνωσιν.

Θανατοῦται δὲ ὁ ἔνοχος ἢ διὰ πυροβόλου ὄπλου, ἢ διὰ σπάθης, ἢ σπανιώτερον διὰ καύσεως αὐτοῦ, καὶ ἔτι σπανιώτερον διὰ τοῦ ἰδίου ἐκείνου μέσου, ὅπερ μετεχειρίσθη κακουργήσας, διὰ δόρατος πικρατυματος χάριν, κλπ. παρὰ τῶν συγγενῶν, ὡς εἶπομεν.

Ὁ ἔνοχος ἀγεται εἰς τόπον τινά, δένουσιν αὐτοῦ τὰς χεῖρας ὅπισθεν καὶ τοὺς πόδας διὰ λωριδῶν δερματίνων, αἵτινες συνήθως ἀναπληροῦσιν ἐκεῖ τὰ συνήθη παρ' ἡμῖν σχοινία, καὶ οἱ στρατιῶται πυροβολοῦσι κατ' αὐτοῦ ὀρθίως συνήθως ἰσταμένου καὶ βλέποντος, ἂν μὴ ἐκ δειλίας καθήσῃ ἢ καταπέσῃ πρηνῆς. Οὐδεὶς ἱερεὺς παρίσταται. Διὰ σπάθης δὲ ἐκτελεῖται ἡ θανατικὴ ποινή, ἂν ἀκριβῶς οὕτως ὁ Αὐτοκράτωρ διατάξῃ, ἢ οἱ ἐνάγοντες συγγενεῖς ζητήσωσιν αὐτό, εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς περισσότερον δέον νὰ τυραννηθῇ ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον διότι φρικωδέστερον ἐκακούργησε· καὶ τότε συνήθως ἡ σφάζεται ὡς ἀγελάς ἢ πρόβατον, ἢ πλήσεται τὸν λακιδὸν καὶ τὸ σῶμα διὰ πολλῶν θανατηφόρων ξιφισμῶν. Ἀποκερχλισμὸς κυρίως εἶπεῖν δὲν ὑπάρχει.

Εἰς τὸν τοιοῦτον διὰ σφαίρας θάνατον καταδικάζονται πάντες οἱ φυγάστραται, οἱ ἀνυπότακτοι, οἱ τυχόν ὑβρίσαντες τὸν Βασιλέα σπουδαίως ὥστε νὰ κινδυνεύσῃ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἢ τὸ καθεστὸς, καὶ μάλιστα οἱ *φορτίς*, ἔστω καὶ ἐν καταστάσει βρασμοῦ ψυχῆς, ὡς λέγουσιν οἱ κ. κ. δικηγόροι, καὶ ἂν εὑρίσκειται ὁ φονεὺς, διότι ἀπολύτως τιμωρεῖται πᾶσα *αὐτιδικία* ἐν Ἀβυσσίᾳ. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε, ὅτι τούτου οὕτως ἔχοντος, οὐδέποτε συμβαίνουσιν ἐκεῖ αὐτοδικαίαι τοιαῦται, καὶ ἐπὶ διετίαν ἐγὼ τοῦλαχιστον ἐκεῖ οὐδένα εἶδον βρασθέντα ἢ ψηθέντα τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πολλοὺς διαταραχθέντας μόνον τὴν φρένα καὶ αὐτοδικασάντας πολλοῦ ἔιδου κατὰ τοῦ ἀντιπάλου καὶ ἀβῶως αἰματοχυσίας

μικρᾶς, ἂν καὶ πάντες ὀπλοφοροῦσι, δι' ὃ καὶ ἐτιμωρήθησαν ἀναλόγως. Δὲν θὰ ἐξέλειπεν ἄρα γε ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἡ τοιαύτη αὐτοδικία, ἂν ἅπαντες ἀπὸ παιδῶν ἐγίνωσκον, ὅτι ὁ ὀπωσθήποτε φορεῖων φορευθήσεται, ἐκ νόμου, ὃν ἐξ ἀπολιτιστῶν λαῶν δυνάμεθα νὰ παραλάβωμεν ; Διὰ τί τάχα μόνον τῶν ψυχρῶν Εὐρωπαίων βράζεται ἡ ψυχὴ, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν θερμῶν Αἰθιοπῶν ; Δικαιοσύνη, Δικαιοσύνη, εἰπέ τις πόσαι ἀδικίαι συμβαίνουσιν ἐν τῷ ὀνόματί σου !

Εἰς δὲ τὸν διὰ καύσεως (πιρὸς) θάνατον καταδικάζονται πάντες οἱ τυχόν ἐμπρησταὶ τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ ἀποστερήσαντες τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου δι' ἐμπρησμοῦ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἢ οἰκίας ἀπλῶς καύσαντες καὶ σπαρτά, ἢ οἱ παρὰ φύσιν ἀσελγήσαντες τυχόν ἐπὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν, πρὸς δὲ καὶ οἱ ὕβρισταὶ ἢ προδόται τῆς πατρίδος, καὶ πᾶς ὅστις διὰ φρικωδεστέρου θανάτου κατεδικάσθη νὰ θανατωθῆ πρὸς μείζονα παραδειγματισμόν. Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι πᾶσαι σχεδὸν αἱ οἰκίαι ἐν Ἀβυσσινίᾳ κατασκευάζονται ἐκ ξύλων καὶ χόρτου, ὁμοιοζουσαὶ πῶς τοὺς ἡμετέρους ἀνεμομύλους, καὶ ὅτι αἱ παρὰ φύσιν ἀσέλγειαι εἰσὶ σπανιόταται, τῶν ἡθῶν λίαν ἐλευθέρων ὄντων, χωρὶς νὰ ὑπάρχη ἐκεῖ διαφθορὰ καὶ ἐξαχρειώσεις, ὅποια ἐν Εὐρώπῃ δυστυχῶς, διότι τὸ μὴ συζεῖν μετὰ γυναικὸς θεωρεῖται ὅλως παρὰ φύσιν παρὰ τῶν Ἀβυσσινίων, καὶ ὅτι ἐκάστου ἡ οἰκία ἢ ἡ σκηνὴ εἶνε καὶ θεωρεῖται ἱερά, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἀνευ ἀδείας ἢ κρύφα, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ξύλον ἢ καὶ θάνατος αὐτοδικαίως περιμένει τὸν οὕτως ἐρχόμενον πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας. Τούτων ἕνεκα δικαιολογοῦνται αἱ τοιαύται καταδικαὶ δεόντως βεβαίως.

Ὁ εἰς τοιοῦτον θάνατον καταδικασθεὶς ἄγεται εἰς τὴν ἀγοράν· ἐκεῖ ἐμπήγουσι πάσσαλοι μέγαν, μεθ' οὗ δι' ἀλύσεως δένουσι τὸν ἔνοχον ἰσχυρῶς· περὶ αὐτὸν θέτουσι σωρείαν μεγάλην χόρτων καὶ ξύλων ἢ κατασκευάζουσι προχειρῶς ὁμοίαν καλύβην, καὶ θέτουσι πῦρ εἰς αὐτά· περίξ ἴστανται ἔνοπλοι στρατιῶται, οἵτινες ἀμέσως πυροβολοῦσι κατὰ τοῦ ἀπροόπτως τυχόν λυομένου καταδίκου ἐνῶ καίεται. Τὸ μέλαν οὕτω καὶ ἐν μέρει ἀπανθρακωθὲν πτώμα, ἀφαιρούμενον τὰς ἀλύσεις, γίνεται συνήθως κατὰ τὰς νύκτας ἐλώριον ὑαίταις πάσαις καὶ κύρεσιν, οἰωνοῖσι τε πᾶσι κατὰ τὰς ἡμέρας, ἂν μὴ ῥητῆ διαταγῇ τοῦ Ἀυτοκράτορος διαταχθῇ ὁ ἐνταφιασμός, ὃν κατορθοῦσι μετὰ πολλὰς καὶ μυρίας παρακλησεις οἱ συγγενεῖς τοῦ καταδικασθέντος. Ἄλλὰ συνήθως ἄκλαυστοι, ἄταφοι μένουσιν οἱ τοιοῦτοι, διότι οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ζητήσῃ τοιοῦτόν τι παρὰ τοῦ βασιλέως.

Οὐδέποτε ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, προκειμένου περὶ θανατώσεως ἐν γένει, μετεχειρίσθησαν τὸν πολυθρύλλητον τροχόν, τὸν ἐνταφιασμόν, τὴν καταδυσιν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ὅσα κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ὑπὸ τὸν χριστιανισμόν ἢ σατανικὴ φαντασία τῶν καλογῆρων τῆς Ἰερᾶς ἐξετάσεως ἢ ὁ φανατισμὸς τῶν τούρκων ἠδυνήθη νὰ ἐπινοήσῃ. Καὶ αὐτοὺς τοὺς πολεμίους σέβονται οἱ Ἀβυσσινοὶ ὅταν ᾔνε ἄσπλοι, οὐδέποτε δὲ φονεύουσι γυναῖκας, γέροντας ἢ παιδιὰ κατὰ τοὺς πολέμους.

Ἡ ἀπαγχόνισις σπανιώτατα τίθεται εἰς χρῆσιν, καὶ τότε, μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καταδικῶν ἢ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἔξωθεν ἐρχομένων ἐπιδρομῶν, τῶν Ἰερβισῶν οὕς κρεμῶσιν ἀπὸ τῶν δένδρων· διότι ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς θανατώσεως θεωρεῖται ἐν μέρει καὶ ἀτιμωτικός. Καὶ ὅμως ἡ Ἀγγλία μόλις πρό τινων δεκαετηριδῶν ἀφῆκε τὸν σιδηροῦν κλωβόν, ἐν τῷ ὑποίῳ ἀπέθνησκον οἱ κατὰ δικὸν ἐκ τοῦ ψύχους, τῆς δίψης καὶ τῆς πείνης, διατηρεῖ δ' ἔτι τὴν ἀπαγχόνισιν, ἐπομένη κατὰ τοῦτο τῷ ἔθει τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ῥωσσίας ἔτι. Ὁ στραγγαλισμὸς καὶ τὰ τοιαῦτα εἰσὶν ἄγνωστα ἐν Αἰθιοπία.

Ἐκτὸς τοῦ νῦν εὐκλεῶς βασιλευόντος Ἰωάννου Β', ὅστις ὅσω ἄκαμπτos εἶνε ἅμα πεισθῆ ἐντελῶς περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, τοσοῦτον καὶ φιλαδίκαιος καὶ οὐδέποτε ἐκδιδῶν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ὅταν ἀμφιβάλλῃ, δύνανται νὰ καταδικαζῶσιν εἰς θάνατον καὶ εἰς πᾶσας τὰς βαρεῖας σωματικὰς ποινὰς καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν, καὶ οἱ δύο αὐτῷ ὑποτελεῖς βασιλεῖς, ὁ τῆς Σόας Μενελικ καὶ ὁ τοῦ Γκοτζόμ Τακλαϊμανότ ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Αὐτοκράτορος Ῥάς-Ἀλούλας· οἱ παρὰ τοῦ τελευταίου καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον δύνανται νὰ ζητήσωσιν ὅπως δικασθῶσιν ἐκ νέου παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι, ὅταν ἀριδῆλως δὲν ἀποδεικνύεται ἡ ἐνοχῆ.

Β' Ποινὴ κατὰ τοῦ σώματος.

Τοιαῦτα κατ' ἐξοχὴν εἰσιν, ὡς αὐτοτελεῖς ποιναὶ, οἱ διάφοροι ἀκρωτηριασμοὶ, ἀποκοπαὶ, ἢ ἐξόρυξις τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μάλιστα ἡ μαστίγωσις. Ὁ κλέπτων π. χ. τιμωρεῖται διὰ τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τῆς μιᾶς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ποδῶν, κατὰ τὰς περιστάσεις· ὁ μασσὼν καπνὸν ἀποκόπτεται τὰ χεῖλη, ἢ τὴν γλῶσσαν ὁ ἐπίορκος, ὁ ψευδομάρτυς ἢ ὑβριστὴς τοῦ βασιλέως κλπ. ἢ ἐξόρυξις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πολιτικούς καταδικούς ἢ τοὺς ἐπαναστάτας, κατ' ἐπιείκειαν· μαστιγοῦνται τέλος τῇ διαταγῇ τοῦ βασιλέως οἱ μετριώτερον ἀμαρτήσαντες, οἷοι οἱ μικρὰ κλέπτοντες, οἱ τὸν γόητα ἢ μάγον ἐπαγγελλόμενοι, κλπ. κλπ. Τέλος φροντίζουσιν ἐν γένει ὅπως ἡ ποινὴ ἐκτελεῖται ἰδίως κατ' ἐκείνου τοῦ μέλους τοῦ σώματος, ὅπερ κυρίως ἡμάρτησεν.

Ὁ ἀκρωτηριασμὸς ἐκτελεῖται ἀπλοῦστατα διὰ τοῦ μαχαίριου, ὅπερ χρησιμεῖ ἐκάστῳ κατὰ τὰ γέυματα διὰ τὴν τομὴν τοῦ κρέατος. Ὁ καταδικασθεὶς ἄγεται δεδεμένος μακρὰν τοῦ δικαστηρίου, εἰς δὲ τὴν τῶν παρακειμένων στρατιωτῶν, λαβὼν διαταγὴν, ἐνεργεῖ τὴν ἐξάρθρωσιν, κυρίως εἰπεῖν, φροντίζων ὅπως ὅσω τὸ δυνατόν περισσότερον σὺρη πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ δέρμα καὶ τοὺς ὑποκειμένους μῦς πρὶν ἢ κυκλοτεροῶς ποιῆσθαι τὴν τομὴν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ κρημνὸς, κατὰ τὴν ἱατρικὴν γλῶσσαν, νὰ ἐπαρκῆ κατόπιν διὰ τὴν συγκαλύψιν τοῦ ἡμίσεως ἐναπομείναντος ἄρθρου. Ἀπολίνωσις τῶν ἀρτηριῶν οὐδεμίαν γίνεται, ἀλλ' ἡ αἰμορραγία ἐπίσχεται ἢ διὰ τοῦ πεφυρακτωμένου σιδήρου ἢ διὰ τῆς ἐμβλαπτίσεως τοῦ κολοβώματος εἰς ζέον λίπος ἢ βούτυρον, καὶ

ἡ ἀποθεραπεία γίνεται δι' ἀπλοῦ καθαρισμοῦ τοῦ τραχύματος. Οὐ σπανίως βλέπει τις καθ' ὄδον τοιοῦτους ἀκρωτηριασθέντας ἢ ἀποτυφλωθέντας, οἵτινες παραδειγματίζουσι τοὺς ἄλλους.

Ἐπίσης ἀπλούστατα ἐκτελοῦνται καὶ αἱ διάφοροι ἀποκοπῆ, τῶν χειλέων, τῆς γλώσσης, τῶν ὠτων, τῆς ρίνος.

Ἡ δὲ ἐξόρυξις τῶν ὀφθαλμῶν ἐκτελεῖται ὡς ἐξῆς. Πυρακτοῦσι τεμάχιον μέγα σιδήρου, συνήθως ἐκ τοῦ ἀρότρου, καὶ πλησιάζουσιν αὐτό πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἐνόχου δεδεμένου καὶ ἰσχυρῶς κρατουμένου· μετὰ τινα χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξοιδαίνονται ψηφόμενοι, καὶ μετὰ ψόφου τινὸς ἐλαφροῦ ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς κόγχης συμπαρασύροντες καὶ τὰ σχεδὸν ἀπανθρακωμένα βλέφαρα· ἡ βύσις τῶν κογχῶν διὰ βάμβακος ἐντεθέντος προηγουμένως εἰς ζέον λίπος εἶνε ἡ τελευταία ἐργασία καὶ κατὰ τὴν ἐγχείρησιν ταύτην. Ὅσακις δὲ πρόκειται μόνον τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν νὰ ἐξορύξωσι, προσφυλάττουσι τὸν ἕτερον ἀπὸ τῆς τοιαύτης θερμότητος διὰ μανδηλίου, ὅπερ δίκην ἐπίδεσμου ἐφαρμόζουσι καὶ δένουσι ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς.

Ἡ μαστίγωσις εἶνε συνηθεστάτη. Εἰς ταύτην ὑποβάλλεται πᾶς ὑπηρέτης ἀμαρτήσας. Ὁ κύριος διατάσσει ἕνα τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν αὐτοῦ νὰ μετρήσῃ ἐπὶ τῆς ῥάχews τοῦ ἀμαρτήσαντος ἀριθμὸν τινὰ, ἀναλόγως τοῦ ἀμαρτήματος· οὗτος ἐξαπλοῦται πρηνῆς ἐπὶ τῆς γῆς γυμνός, καὶ τὸ μαστίγιον ἐνεργεῖ, ὑπὸ τὰς φωνὰς τοῦ μαστιγουμένου, ἀβιέτ! ἀβιέτ! (ἔλεος!). Πρὸς τῷ Αὐτοκράτορι γίνεται σπανιώτερον εἶδος ἄλλο μαστιγώσεως, διὰ σκληροῦ μαστιγίου ἐκ δέρματος ἱπποποταμίου, ἢ ἐλέφαντος ἢ βουβάλου, ὅπερ οὐ σπανίως καταλήγει καὶ εἰς θάνατον δι' ἐξάντησιν ἐνεκα τῆς ἀπὸ τῆς ῥάχews αἰμορροχίας. Τὴν τοιαύτην μαστίγωσιν διατάσσουσιν ἔτι καὶ οἱ ὑποτελεῖς βασιλεῖς καὶ ὁ Ῥάξ-Ἀλούλας.

Γ'. Πῶς κατὰ τῆς ἐλευθερίας

Εἰς ταύτην ὑποβάλλονται μάλιστα οἱ κατὰ τῶν καθεστῶτων ὄντες, οἱ ἀρχηγοὶ ἐπικραστῶσεων ἐσωτερικῶν, οἱ ἀντιποιούμενοι τὸν θρόνον, κλπ, καὶ ἐν γένει οἱ σημερινοὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ. Πρὸς στέρησιν τῆς ἐλευθερίας τῶν τοιοῦτων χρησιμεύουσι κορυφαὶ ἀποτομωτάτων ὀρέων, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατασκευάζουσιν οἰκίας, αἵτινες φρουροῦνται καταλλήλως. Φυλακῆ, κυρίως εἰπεῖν, δὲν ὑπάρχουσι ἐν Ἀβυσσινίᾳ, ἢ δεσμοτήριον ὅπως ἡμεῖς ἐννοοῦμεν αὐτά. Ὁ καταδικασθεὶς, δεθεὶς δι' ἀλύσεων τὰς χεῖρας ἢ καὶ τοὺς πόδας, ὀδηγεῖται εἰς τὸ ὄπισθεν δι' αὐτὸν παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ὄρος (καὶ τοιαῦτα ὑπάρχουσι πολλὰ ἐν Ἀβυσσινίᾳ)· ἐκεῖ δὲ ἡ τελευταῖα τὸν βίον, ἢ μετὰ ἔτη ἐλευθεροῦται, ἂν συγχωρηθῇ, ἢ ἂν πολιτικῆ τις μεταβολὴ λάβῃ χώραν. Συνήθως ὁ φρουρὸς στρατιώτης εἶνε δεδεμένος ὁμοίως τὴν ἀριστερὰν χεῖρα μετὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ καταδικασθέντος. Αἱ πρὸς δικτήρησιν τοῦ βίου τροφικῆ, κλπ, ἐπιβαρύνουσι τοὺς καταδικασθέντας, οἵτινες προμηθεύονται αὐτὰς διὰ τῶν συγγενῶν, οἰκείων καὶ φίλων. Καὶ γυναῖκες ὁμοίως φυ-

λακίζονται, ὡς φρουροὶ δ' αὐτῶν χρησιμεύουσι γυναῖκες. Καὶ οἱ ὑπόδικοι ὁμοίως εἰσὶ δεδεμένοι δι' ἀλύσεων μέχρις οὐ δικασθῶσιν, οἱ δὲ βαρῦπονοι καὶ διὰ μεγάλων ξύλων ἀπὸ τοῦ λαίμου.

Δ'. Ποινὰ κατὰ τῆς περιουσίας.

Δημεύσεις ὀλοκλήρων περιουσιῶν γίνονται συνήθως μετὰ τὴν καταδίκην εἰς τὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας ποινὴν. Τὰ δημευόμενα δ' οὕτω κτήματα ἢ χρήματα περιέχονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις συνήθως χαρίζει αὐτὰ εἰς ἄλλους. Ὀρισμένη ποινὴ 150 ταλλήρων (τὰ ἐν χρήσει ἐν Ἀβυσσινίᾳ Αὐστριακὰ τῆς Μακρίας Θηρησίας) ἐπιβάλλεται εἰς πάντα ὀκισθέντα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως καὶ μὴ τηρήσαντα τὸν λόγον του' ἐν ὑποτροπῇ διπλασιάζεται τὸ ποσόν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τρίτου ἂν ἀμικρήσῃ τοιοῦτοτρόπως ὁ τοιοῦτος, ἀποκόπτεται τὴν γλῶσσαν.

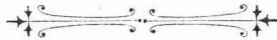
Ποινὰ κατὰ τῆς τιμῆς οὐδόλως ὑπάρχουσιν.

Τοιαῦται εἰσιν αἱ ἐν χρήσει σήμερον ποινὰὶ παρὰ τοῖς Ἀβυσσινοῖς. Ὁμολογουμένως τινὲς ἐξ αὐτῶν θέλουσι φανῆ φοβεραὶ εἰς τὰς τρυφεράς καρδίας τῶν νεανίδων μάχιστα· ἀλλ' αὐταὶ βεβαίως εἶνε μηδὲν παραβαλλόμεναι πρὸς ἄλλας, αἵτινες ἦσαν ἐν χρήσει εἰς προγενεστέρους χρόνους ἐν Εὐρώπῃ. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θέλουσιν ὁμολογήσει μεθ' ἡμῶν, ὅτι οὕτω καιρὸς μεταβολῆς ποινῶν ἐν χώρᾳ, ὅπου ἀκόμη . . .

ὁ ἔχων ἐξουσίαν γαῖρα στιβαρὰν
νὰ ἔχη πρέπει, ἄλλως ναυαγεῖ . . .

ὡς λέγει που ὁ ἡμέτερος κ. Ἀντωνιάδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΡΙΣΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΡΑΛΛΗ

Ἄρχατον

Ποτὰ δ' ἐγὼ κούρην Θεόδωρος Ἰσὴν ὑπὸ γαίαν,
Οὐπίκλιν Ῥάλλης τῆλε πάσης φημένιν,
Σεμνὴν Ἐρρικίδα, κλεινῆς Χίου εὐθαλὲς ἔρνος,
Εὐφροσύνην οἴκου, κόσμον ὀμηλικίης.
Δάκρυα δὲ σπείσας ἐπὶ νεκρῇ τὸν δ' ἐπέρεις
Λᾶαν, ἔης θυγατρὸς μνήμα φίλης ὀπίσω.

Τὸ αὐτὸ νεοελληνικὸν εἰς

Τῆς Ἐρρικέτης, τῆς σεμνῆς τοῦ Θεοδώρου Ῥάλλης
Κόρης, ἐνταῦθα τὰ ὅσα ὁ τάφος περιβάλλει·
Πατρίδα εἶχε τὴν κλεινὴν καὶ καλλυγόνον Χίον·
Χαρίτων δ' ἦτ' ἕμενος καὶ ἀρετῶν ταμεῖον·
'Ἄλλ' ἀπηνῆς ὁ θάνατος τὴν ἤρπασε πρόωρος·
'Ἐδέχθη δὲ τὸ πνεῦμά της ὁ τῶν μακάρων χώρος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΩΑΝΝΟΥ